

Kennismaking met de Perro de Agua Español, een jachthond

Op 1 oktober 2017 was er een Working Test speciaal voor krulharige en Friese jachthonden. Ik nam deel met mijn twee Spaanse waterhonden! Er zijn in Nederland weinig proeven en wedstrijden waaraan wij mogen meedoen en ik grijp elke kans met beide handen aan om mij ergens voor in te schrijven. Waarom dat zo is, licht ik in dit artikel toe en ik laat u kennismaken met de Spaanse Waterhond.

Perro de Agua Español: oorsprong en taken

De Perro de Agua Español, ook wel Spaanse Waterhond (SWH), is door de FCI ingedeeld in groep 8 Retrievers, Spaniëls en Waterhonden, sectie 3 Waterhonden. De SWH is als jachthond nog niet zo bekend, of beter gezegd, nog helemaal niet bekend. En onbekend maakt soms onbemind. Dat geldt zeker voor het jachtwerk.

Over de oorsprong van de Spaanse Waterhond doen verschillende theorieën de ronde. Hoe het precies ook zit, de oorsprong van het ras gaat enkele eeuwen terug. De honden werden van oudsher voor drie verschillende taken ingezet, afhankelijk van hun leefgebied.

- als herdershonden bij kuddes schapen en geiten;
- als hulp van vissers, waarbij ze o.a. hielpen met het uitzetten en binnenhalen van de netten en het bewaken van de boot met de gevangene buit;
- als jachthond, met name op waterwild en klein haarwild.

Deze drie taken behoren in Spanje nog steeds tot het werk van de Spaanse Waterhond.

Het jachtwerk van de SWH

Spaanse Waterhonden zijn relatief kleine, beweeglijke en snelle honden.

Het zijn harde werkers, die niet snel opgeven. De SWH is uiteraard een uitstekende zwemmer, en zelfs duiker, en het apporteren zit 'm in het bloed. In de jacht werd en wordt hij met name ingezet op klein veer- en haarwild. Hij werkt zowel voor als na het schot. Hij moet jagen en opstoten, maar zeker ook apporteren. Sommige Spaanse Waterhonden staan voor als een staande hond, maar het merendeel niet. Vanuit hun historische taak als bewaker van de vissersbuit, zijn ze van nature terughoudend naar vreemden en kunnen daarnaast luidruchtig van aard zijn. Met name dit laatste vergt tijdens de jachttraining extra aandacht.

Mijn begin met jachttraining

Met mijn andere honden had ik met name aan schapenhoeden, waterwerk en speuren gedaan; jachttraining leek mij een mooie nieuwe uitdaging. Ook omdat al jong bleek dat mijn toen jongste hond Chazzy over een enorm jachtinstinct beschikt en dat wilde ik graag in goede banen leiden.

Hoewel de SWH graag als opjagende

hond werkt, worden ze toch vaak als retriever ingezet. Toen ik in 2009 met jachttraining begon, heb ik Chazzy dan ook voor het retrieverwerk opgeleid. Gewoon omdat ik niet beter wist en dit het meest voor de hand lag in de jachttrainingsgroepen waaraan ik deelnam.

Bij mijn zoektocht naar een jachttrainer was het voor mij belangrijk dat ik mijn hond met de clicker kon trainen. Ik ben sinds 2003 een clickertrainer en deze manier van trainen wilde ik in de jachttraining uiteraard voortzetten. Gelukkig heb ik altijd trainers gevonden bij wie ik op mijn eigen manier, met de clicker,

Chazzy

kon werken. Het werd niet altijd begrepen, maar het werd wel gerespecteerd dat ik volkomen dwangvrij en zonder druk met mijn hond wil samenwerken. Tegenwoordig is er gelukkig steeds meer aandacht voor clickertraining binnen de jachtdisciplines.

Vreemde eend

Niet alleen qua trainingsmethode, maar ook qua ras ben ik tijdens trainingen, Working Tests en in de jachtpraktijk met mijn Spaanse waterhonden meestal een vreemde eend in de bijt. Vaak krijg ik van een keurmeester, maar ook van de geweren, de vraag met welk ras ik aan het werk ben. Tussen allerlei soorten retrievers en staande honden moeten wij de Spaanse eer hoog houden. Dat valt niet altijd mee.

Vanwege zijn kleine postuur is een Spaanse Waterhond niet een hond om een gans of een vos binnen te brengen. In die zin horen ze echt niet in de retrievergroep thuis.

Daarnaast is een Spaanse Waterhond vanwege zijn beweeglijkheid geen hond om lang op post te zitten. Hier moeten wij altijd hard op trainen. Ik heb hierin trainingsfouten gemaakt, zodat mijn oudste hond behoorlijk kan piepen, met name in de nabijheid van water en schot.

Daar worden we bijvoorbeeld mee geconfronteerd tijdens Working Tests, waar we bij de retrievers worden ingedeeld. Zo was er eens een bepaalde

proef waarbij we heel lang op post moesten zitten terwijl de spaniëls aan het jagen waren. Een heel leuke proef en natuurlijk voor veel retrievers ook niet makkelijk, maar voor een SWH eigenlijk te moeilijk.

Tijdens een praktijkjacht met tien geweren stond ik eens met Chazzy in de 'picking up line', en dát kon Chazzy wel goed volhouden omdat ik tussen door wat met haar kon bewegen, zodat ze niet ging piepen. In de praktijk blijkt het dus minder een probleem dan tijdens proeven.

Eigenlijk laat het werk van de SWH zich lastig indelen in een van de bestaande categorieën. Ze hebben een geheel eigen werkstijl en het zijn nu eenmaal spaniëls noch retrievers. Toch hoeven ze beslist niet onder te doen voor de retrievers en spaniëls. Ze hebben een hoog werktempo, een uitstekende zoekdrift en het zijn harde en serieuze werkers die niet snel opgeven. Met Chazzy ben ik dan ook op diverse Working Tests enkele malen in de prijzen gevallen.

Praktijk

Jachttraining is mooi, maar praktijk is natuurlijk nog mooier! Dat heb ik in 2015 in Engeland enkele malen met Chazzy mogen ervaren. De fazantenjacht was een schitterende ervaring waar alle trainingservaringen samen kwamen en op hun plek vielen in de praktijk. De Engelse ambiance was geweldig om mee te maken en Chazzy overtrof mijn verwachtingen door warm wild te apporteren alsof ze nooit anders gedaan had. Een prachtig moment voor mij was toen ik Chazzy uitstuurde naar een 'runner' en zij die trefzeker pakte en zonder problemen netjes bij mij afleverde. Zelden heb ik haar zo in haar element gezien als tijdens deze praktijkdagen.

In Engeland heb ik met Chazzy in de 'beating line' gestaan en als de 'picker up' gewerkt. In de 'beating line' voelde

Mira (Marlies Kloet)

Chazzy zich ook thuis, al had ze dit nog nooit gedaan. Met mijn jongste hond Mira wil ik meer in de 'beating line' gaan werken. Bij haar zie ik namelijk een sterker jaag- en opstootpatroon, in die zin werkt zij meer als een spaniël dan als een retriever.

In Nederland en België is slechts een handjevol Spaanse Waterhonden actief in de praktijkjacht. Veelal werken zij na het schot, met name bij de eendenjacht. Als ze onder het geweer werken, worden ze veelal ingezet op fazant, patrijs en haas. Soms worden ze gebruikt bij de schadebestrijding.

Geen officiële wedstrijden

Van de zeven waterhondenrassen van groep 8 komen er slechts vier in het rassenoverzicht voor: de Amerikaanse en Ierse Waterspaniël, de Barbet en de Wetterhoun. Deze rassen zijn ingedeeld in categorie 2, bij de spaniëls dus. Helaas is de Spaanse Waterhond geen FCI erkende jachthond en daarom niet opgenomen in het rassenoverzicht van het Reglement Jachthondenproeven van Orweja.

Gevolg hiervan is dat wij in Nederland (met een Raad van Beheer die aangesloten is bij de FCI) niet aan de officiële jachtproeven en wedstrijden mogen deelnemen. Het bizarre van deze situ-

atie is dat je met een kruising of een stamboomloze hond uit het rassenoverzicht wel aan proeven tot en met Map B mag deelnemen. Wij, voorjagers van Spaanse Waterhonden, zijn in Nederland dus aangewezen op deelname aan 'zwarte' WT's. Gelukkig vinden er steeds meer zwarte WT's plaats en zijn we bijna altijd welkom om mee te doen, maar we willen meer!

In het Verenigd Koninkrijk daarentegen, waar de nationale kennelclub geen lid is van de FCI, zijn Spaanse Waterhonden sinds 2014 officieel als jachthond erkend en mogen zij meedoen aan de officiële WT's en trials.

De SWH is daar ingedeeld bij de Minority Breed Spaniels, waartoe ook de Field, Sussex, Welsh, Springer, American Cocker en Clumber Spaniels behoren. De Spaanse waterhonden moeten zich in deze groep nog bewijzen, maar enkele voorjagers hebben bij de verschillende trials met hun SWH al mooie successen behaald en de winst van een paar competities op hun naam kunnen schrijven.

Toekomst

Het blijkt erg lastig om de Spaanse Waterhond als jachthond erkend te krijgen. Een ras komt pas in het genoemde rassenoverzicht als 'door het land van

oorsprong bij de FCI is aangevraagd dat voor de titel van Internationaal Schoonheidskampioen de hond moet hebben deelgenomen aan werkproeven' (bron: www.orweja.nl). De Spaanse centrale kennelclub heeft inmiddels bij de FCI een aanvraag ingediend voor erkenning van een zeer specifieke Working Test voor Spaanse waterhonden die uit verschillende, niet noodzakelijkerwijs op jachtwerk gebaseerde, onderdelen bestaat. Deze aanvraag is in behandeling. Dit is op zich goed nieuws, want het is een begin van erkenning van de Spaanse Waterhond als werkhondenras. Maar er is nog een lange weg te gaan voordat de Spaanse Waterhond officieel als jachthond erkend zal worden.

Daarom is het initiatief van Anita Hoogendoorn, die de WT voor Krullen & Friezen organiseerde (red.: zie vorige editie), zo toe te juichen. Fijn ook dat dit een traditie wordt.

Het biedt een mooie gelegenheid om het werk van de Spaanse Waterhond te laten zien en op die manier het ras binnen de jacht meer bekendheid te geven én om mensen te stimuleren met hun hond aan het werk te gaan!

Tekst: Christel Holtrop / Foto's: Hanneke Dijkman, Marc van Olmen, Gert Hoedeman en Esther Breur